

Brev til klager

Din klage over Kalundborg Kommune

Jeg har nu afsluttet sagen om Kalundborg Kommunes behandling af din ansøgning om kropsbårne hjælpemidler til din datter.

13. januar 2023

Min undersøgelse af sagen har angået dels kommunens sagsbehandlingstid, dels det forhold, at kommunen sendte breve, herunder afgørelsen, i sagen til din mindreårige datter.

Dok.nr. 22/04684-17/CLA
Bedes oplyst ved
henvendelse

Ombudsmandens vurdering

1. Spørgsmålet om partsstatus

1.1. Baggrund og Kalundborg Kommunes bemærkninger

Den 20. juli 2021 modtog Kalundborg Kommune en ansøgning om kropsbårne hjælpemidler til din 15-årige datter fra [en hjælpemiddelleverandør]. Ansøgningen var underskrevet af dig den 13. juli 2021.

Den 24. februar 2022 sendte kommunen et partshøringsbrev til din datter med fysisk post, og den 22. august 2022 sendte kommunen afgørelsen i sagen til din datter. Du har oplyst, at afgørelsen blev sendt med Digital Post til din datter. Både partshøringsbrevet og afgørelsen var adresseret til og formuleret som breve til din datter, der på det tidspunkt var 16 år gammel.

Kalundborg Kommune har i sin udtalelse oplyst, at kommunen betragter dig som part i sagen, eftersom du er forældremyndighedsindehaver. Kommunen har endvidere oplyst, at det er det altovervejende udgangspunkt, at kommunen sender partshøringsbreve og afgørelser til forældremyndighedsindehaveren, og at det er en meget beklagelig fejl, at kommunen i din sag sendte dem til din datter.

Folketingets
Ombudsmand
Gammeltorv 22
1457 København K
33 13 25 12
www.ombudsmanden.dk
post@ombudsmanden.dk

Oplysning om telefontid
og mulighed for personlig
henvendelse findes på
ombudsmanden.dk/kontakt

2.2. Min vurdering

Efter § 112, stk. 1, i serviceloven (lovbekendtgørelse nr. 170 af 24. januar 2022) skal kommunalbestyrelsen yde støtte til hjælpemidler til personer med varigt nedsat fysisk eller psykisk funktionsevne, når hjælpemidlet i væsentlig grad kan afhjælpe de varige følger af den nedsatte funktionsevne, i væsentlig grad kan lette den daglige tilværelse i hjemmet eller er nødvendigt for, at den pågældende kan udøve et erhverv.

I den foreliggende sag skulle hjælpemidlet anvendes af din datter, der således er part i sagen.

Forældremyndighedsindehavere har efter forældreansvarsloven adgang til at varetage et barns interesser og behov som legal partsrepræsentant. På den baggrund udøves en mindreårigs partsbeføjelser som udgangspunkt af den eller de, som har forældremyndigheden over den mindreårige. I visse tilfælde vil en mindreårig dog efter almindelige forvaltningsretlige regler kunne være part i en afgørelsessag på samme måde som myndige personer. Hertil kommer de tilfælde, hvor mindreårige i lovgivningen er tillagt partsbeføjelser.

Det følger endvidere af almindelige forvaltningsretlige regler, at en afgørelse skal meddeles afgørelsens adressat og eventuelle andre parter i sagen. Afgørelsen bør normalt kommunikeres direkte fra myndigheden til parten i sagen og ikke sendes eller meddeles til parten ad omveje. Jeg henviser til Niels Fenger, Forvaltningsret (2018), s. 655 ff., og Karsten Revsbech m.fl. Forvaltningsret – Sagsbehandling (8. udgave 2019), s. 339 ff., samt til sagerne [FOB 1993.283](#), [FOB 1994.169](#) og [FOB 1999.350](#). Også uden for de tilfælde, hvor en myndighed meddeler en afgørelse, skal myndigheden sende sine breve direkte til rette modtager. Se sagerne [FOB 2012-3](#) og [FOB 2022-13](#).

I situationer, hvor der er en partsrepræsentant, vil myndigheden normalt efter almindelige forvaltningsretlige principper være forpligtet til at kommunikere direkte med den pågældende partsrepræsentant. Noget tilsvarende gælder i relation til forældre som legale partsrepræsentanter. Myndigheden kan dog i sådanne situationer typisk tillige sende kopi af korrespondancen i sagen til parten. Jeg henviser til [FOB 1991.161](#), [FOB 2000.199](#), og [FOB 2022-13](#).

De nævnte sager kan alle findes på ombudsmandens hjemmeside.

I de tilfælde, hvor en forælder til et mindreårigt barn har indgivet en ansøgning som angår barnet, f.eks. om hjælpemidler til barnet, vil myndighedens afgørelse (og andre breve i sagen) således skulle stiles til og sendes til vedkommende forælder, også hvor ansøgningen ikke er indgivet af forælderen på egne vegne, men som legal partsrepræsentant for barnet. Om et barn efter omstændighederne også selv vil have partsbeføjelser og derfor eventuelt skal have meddelelse om afgørelsen, vil bero på en selvstændig vurdering.

Jeg er på den anførte baggrund enig med Kalundborg Kommune i, at det var en meget beklagelig fejl, at kommunen (alene) adresserede (og formulerede) samt sendte partshøringsbrevet og afgørelsen i sagen til din datter i stedet for til dig.

Jeg har skrevet til Kalundborg Kommune, at jeg går ud fra, at kommunen overvejer behovet for eventuelle tiltag for fremadrettet at forebygge lignende fejl.

2. Kalundborg Kommunes sagsbehandlingstid i sagen

2.1. Baggrund og Kalundborg Kommunes bemærkninger

Som nævnt ovenfor modtog Kalundborg Kommune ansøgningen om kropsbårne hjælpemidler til din datter den 20. juli 2021. Kommunen traf afgørelse i sagen den 22. august 2022. Der var således tale om en samlet sagsbehandlingstid på 13 måneder.

Det fremgår af sagens akter, at der den 13. september 2021 blev holdt et internt møde (bevillingsmøde), hvor det blev aftalt, at der skulle tages kontakt til [hjælpe-middelleverandøren]. Dette skete den 5. november 2021. Kalundborg Kommune modtog svar fra [hjælpe-middelleverandøren] den 10. december 2021. Den 24. februar 2022 sendte kommunen ansøgningen og [hjælpe-middelleverandørens] svar af 10. december 2021 til partshøring. Den 31. marts 2022 kontaktede Kalundborg Kommune dig og modtog telefonisk yderligere oplysninger til sagen. Den 20. april 2022 kontaktede Kalundborg Kommune dig igen og aftalte et møde den 5. maj 2022. Efter mødet ses der ikke at være foretaget yderligere sagsbehandlingsskridt, før du den 16. august 2022 telefonisk rykkede for en afgørelse i sagen. Jeg har forstået det sådan, at kommunen samme dag indtalte en besked på din telefonsvarer, hvor kommunen beklagede den lange sagsbehandlingstid og oplyste, at det skyldtes ledige stillinger, samt at sagsbehandlingen ville blive påbegyndt den 18. august 2022.

Efter at kommunen den 19. august 2022 telefonisk havde været i kontakt med dig, traf den afgørelse i sagen den 22. august 2022. Afgørelsen indeholdt ikke bemærkninger om sagsbehandlingstiden eller en nærmere forklaring på, hvorfor behandlingen af sagen havde trukket ud.

Kalundborg Kommune har i sin udtalelse oplyst, at kommunen har fastsat regler for, hvor hurtigt kommunen ønsker at behandle sager vedrørende kropsbårne hjælpemidler, og at fristen er fastsat til 4 uger.

Kalundborg Kommune har endvidere oplyst, at kommunen beklageligvis ikke ved fristens udløb – eller da kommunen blev opmærksom på, at fristen ikke kunne overholdes – underrettede dig herom, ligesom du ikke fik oplyst, hvornår du så kunne forvente en afgørelse, sådan som det er sædvanlig praksis i denne type sager.

2.2. Min vurdering

Ifølge retssikkerhedsloven skal kommunalbestyrelsen behandle spørgsmål om hjælp så hurtigt som muligt med henblik på at afgøre, om der er ret til hjælp og i så fald hvilken. Jeg henviser til § 3, stk. 1, i lovbekendtgørelse nr. 265 af 25. februar 2022 om retssikkerhed og administration på det sociale område.

Kommunalbestyrelsen skal på de enkelte sagsområder fastsætte frister for, hvor lang tid der må gå fra modtagelsen af en ansøgning, til afgørelsen skal være truffet, og fristerne skal offentliggøres. Hvis fristen ikke kan overholdes i en konkret sag, skal ansøgeren skriftligt have besked om, hvornår ansøgeren kan forvente en afgørelse. Det fremgår af retssikkerhedslovens § 3, stk. 2.

Der er ikke i retssikkerhedsloven eller dens forarbejder givet anvisninger på, hvor korte eller hvor lange fristerne kan være. Det er derfor kommunens opgave at fastsætte fristerne for at træffe afgørelse som led i lokale prioriteringer af, hvordan kommunens samlede ressourcer bedst anvendes. Fristerne kan afhænge af de enkelte sagstyper. En frist kan dog være for lang i forhold til kravet om, at spørgsmål om hjælp skal behandles så hurtigt som muligt. Jeg henviser til pkt. 38 i vejledning nr. 9330 af 21. marts 2019 om retssikkerhed og administration på det sociale område.

Jeg er enig med Kalundborg Kommune i, at det er beklageligt, at du ikke i forbindelse med udløbet af den fastsatte frist på 4 uger, eller da kommunen før fristens udløb blev opmærksom på, at fristen ikke kunne overholdes, blev underrettet herom og oplyst om, hvornår du kunne forvente en afgørelse.

Jeg mener endvidere, at det er beklageligt, at kommunen ikke efterfølgende underrettede dig om, hvorpå sagen beroede, og hvornår du kunne forvente en afgørelse i sagen. Jeg henviser til pkt. 207 i vejledning nr. 11740 af 4. december 1986 om forvaltningsloven, hvoraf det fremgår, at en myndighed bør underrette den, der er part i en sag, når behandlingen af den konkrete sag på grund af særlige omstændigheder vil tage længere tid end sædvanligt. Pligten til at underrette gælder både, når sagen trækker længere ud, end myndigheden i den konkrete sag har givet udtryk for over for parten, og når sagsbehandlingen bliver mere langvarig, end det ud fra partens synspunkt med rimelighed kan forventes. Hvis der på grund af ekstraordinært lang sagsbehandlingstid går længere tid mellem underretningerne, vil det endvidere være

god forvaltningsskik, at myndigheden giver parten en mere uddybende og fyldestgørende forklaring på årsagerne til den lange sagsbehandlingstid.

Så længe en myndighed ikke har givet en part oplysning om en forventet sagsbehandlingstid, bør myndigheden som udgangspunkt give parten underretning hver 3. måned.

Jeg henviser til sagerne [FOB 2001.807](#) (som findes i uddrag på min hjemmeside og i sin helhed på www.retsinformation.dk som EDP nr. 2001.807, se afsnit 3.B, 13), [FOB 2011 13-2](#) og [FOB 2020-34](#). Jeg henviser også til pkt. 4.2 om løbende underretning af parter i overblik #11 om sagsbehandlingstid i Myndighedsguiden på ombudsmandens hjemmeside.

Endelig er det min opfattelse, at kommunens samlede sagsbehandlingstid i sagen er meget beklagelig. Jeg har i den forbindelse lagt vægt på sagens karakter, og at den i længere perioder lå stille.

Jeg har skrevet til Kalundborg Kommune, at i det omfang kommunens sagsbehandlingstid i de omhandlede sager om kropsbårne hjælpemidler generelt er længere end kommunens fastsatte og offentliggjorte sagsbehandlingsfrist på 4 uger, går jeg ud fra, at kommunen vil justere fristen inden for forudsætningen i retssikkerhedslovens § 3, stk. 1, om at "behandle spørgsmål om hjælp så hurtigt som muligt".

Jeg har endvidere skrevet til kommunen, at jeg i forbindelse med min behandling af eventuelle fremtidige klager over Kalundborg Kommunes sagsbehandlingstid i sager om kropsbårne hjælpemidler vil være opmærksom på, om der er forhold, der indikerer, at kommunens sagsbehandlingstid i disse sager generelt er for lang.

Jeg foretager mig herefter ikke mere i sagen.

Med venlig hilsen

Niels Fenger

Kopi til:

Kalundborg Kommune